

Eva och Pål möter Arvid 22

Arvid: Jag är född och uppvuxen här. Kalvsund är det jag kallar för hemma och det är här jag mår som bäst. Huset jag bor i kommer från pappas sida och det renoverades precis innan jag föddes. Mycket av arbetet på huset gjordes av min pappa vad jag vet.

Pål: Du var borta härifrån, i Karlskrona, nästan ett helt år?

A: Ja, hela förra året. Jag kom hem på min födelsedag.

P: Hur såg du på Kalvsund då när du kom tillbaka?

A: Det som blev riktigt tydligt för mig då var sammanhållningen. Jag såg tydligare hur nära folk lever tillsammans här. Jag tyckte det var mer opersonligt i Karlskrona då de enda som verkligen sade hej till varandra var möjligtvis de som bodde på samma gata. Jag är kanske bara lite bortskämd med vänligheten och hur måna folk är om varandra här. Det var ingen där, i Karlskrona, som värnar om varandra så som det är här på Kalvsund. Här finns det knappt några geografiska indelningar. Kanske beror det på att ön är så liten. Här finns det också några gruppindelningar förstås, men det är mest mellan de familjer som gillar att umgås med varandra. Det finns en släktgemenskap. Men det finns också fotbollsgemenskap, båtgemenskap, boulegemenskap osv...De flesta umgås med någon och några enstaka familjer gillar mer att vara för sig själva. Det som är lite speciellt kanske är att både och är OK här?

P: Så du tycker att Kalvsund är speciell?

A: Ja det tycker jag. I dåtid så var ön Kalvsund otroligt speciell sett till vilken central plats den hade i, som det då hette, Kalvsundsöarna. Det finns självklart olika typer av "speciell". Kanske är Grötö lite mer speciell sett till hur samhället ser ut där. På Kalvsund så bor det en hälsosam mängd med människor, många olika personligheter, med många olika kulturella bakgrunder. Grötö har, visserligen, samma blandning men saknar kanske antalet för att man ska undvika de där "tvånget" av samhörighet. Kalvsund har nog en lagom storlek.

P: Vad är det som är speciellt med Kalvsund förutom storleken?

A: Engagemanget! Engagemanget hos många personer är stort på Kalvsund. Många här välkomnar förändring och vill gärna bidra med det man kan för att skapa ett bra samhälle tillsammans, i samarbete mellan olikheter. Dessutom tror jag att det här finns ovanligt många som verkligen har ett genuint intresse och som visar sitt intresse för sin ö. Här finns personer som är bra på att involvera andra. Som välkomnar alla (Gunnar och Magnus t.ex.). Dom är "involverare". Dom bryr sig om hur folk mår här på Ön och dom involverar andra i gemenskapen. Här finns ett omfattande ideellt arbete som pågått under många år där dessa "involverare" får med sig andra till att

förändra och förbättra. Här finns ett stort engagemang och ett gemensamt arbete mellan olika människor med många olika typer av kunskaper. Flera här är egenföretagare och riktigt duktiga också. Det finns olika kunskaper som många gärna delar med sig av för att gynna ön.

Såsen är ett exempel där man har tagit hjälp av ”involverarna” och skapat en symbol av stolthet för ön.

Ö-livet här är som ett antal kurser: Ön har ju varit betydelsefullt förr också. Det har tidigt funnits både Post och telegraf här. Märkligt att så många viktiga samhällsfunktioner så tidigt samlades på denna lilla holme. Det har inte kommit direkt nu utan det ena har lett fram till det andra under lång tid. (kanske sen urminnes tider) det är ju inte bara naturen som har format det så att det har blivit så här. Det är alltid många pusselbitar som får allt att fungera. Vi lär oss utifrån: Det är genomströmning av människor här. Folk åker härifrån och en del kommer tillbaka. Många åker och kommer tillbaka varje dag. Vi får påspädning av erfarenheter utifrån hela tiden.

Fisket: Kelly var en känd båt här på Kalvsund. Förr kunde människorna lite av allt. Man var tvungen att kunna olika saker för att klara sig. Man jobbade inte i stan då. På det sättet är det ett mera öppet samhälle idag. Det finns, som jag har sagt, många olika människor med olika kompetenser här. Det finns olika erfarenheter och folk rör på sig samtidigt är det fortfarande ett lite slutet samhälle. Kalvsund är fortfarande en liten ö utan fast förbindelse.

P: Vad betyder havet?

A: För mig betyder havet respekt. Kalvsund är landsbygd och ger lugn och ro. Havet och färjan skapar ön. De lär en att planera. Det påverkar ens tidsuppfattning. På färjan har jag lärt mig att koppla av, tänka, känna och meditera. Havet och färjan har varit viktig för min uppväxt. Havet har också lärt mig att filosofera och se olika saker ur nya perspektiv. Havet betyder också Kyla. Men också möjligheter. Hummer! Havet betyder lyx. Grilla på holmar. Havet påverkar mycket, bidrar med olika saker som man inte riktigt tänker på. Respekt för djur. Havet betyder säkerhet - havet är så stort så att det inte förändras, samtidigt som det förändras hela tiden. Det ger respekt och kunskaper. Simma... är en underskattat aktivitet – samtalsämne och gemensamhet. Vi åker en sväng med båten – gratis lycka. Man tvingas ta hand om ön tillsammans och får mycket gratis som följer med ö-kulturen. Vi lär oss att hantera havet – vi lär oss att visa respekt för det. Hålla i barnen på en brygga. Man lär sig att vara nära barnen i havets närhet. Beroendet av färjorna skapar livskvalitet. Jag är förälskad i havet. Och gillar att se havet och utsikten över skärgården under färjeturen. Det ger en kort och viktig egen stund. Jag får tid för att andas ut, utvärdera och fundera över mina tankar.

P: Hur ser du på Kalvsund som samhälle?

A: Man är alltid påverkad av intryck man får när man är liten: Jag tror att man utvecklas annorlunda när man växer upp på en liten ö:

Kalvsund är ett greppbart och tryggt samhälle – därför kan man här lära sig av sina intryck. Man törs lita på sina intryck när man får de i ett begripligt sammanhang. Vi lär oss när syrenerna blommar. Det är cykler här som man ser sin del av. Man får många intryck i ett tryggt och begripligt sammanhang. Det är då man lär sig. Ön jobbar med barnen. Man kan gå mitt i vägen. Man kan lära sig viktiga saker på ett annat sätt: till exempel respekt, med hjälp av havet, till exempel planering med hjälp av avståndet till affären. Intrycken man får här är annorlunda än de man får i stan. Här får man specifika kunskaper som skiljer sig från de man får i stan. I stan blir kunskapen mera abstrakt. Där är det svårare att se sammanhanget.

P: Om du tänker framåt... Tänker du att bo kvar här?

A: Jag tänker absolut att jag vill komma tillbaka. Det kommer aldrig att bli billigt att köpa hus här. Jag vill bo här. Jag tycker inte att fyra färjeturer om dagen är krångligt. Problemet är att man inte alltid kan välja baserat på sina känslor utan det finns många, vuxna, aspekter att se till. Det kommer aldrig vara billigt att bosätta sig på ön vilket direkt skapar ett problem. Jag vill bo här för allting man får bara av att leva, kommer jag nog inte få någon annanstans. Det enda man offerar är resetiden samt bekvämligheten att kunna gå till en affär på någon minut. Men sett till allt jag får tillbaka så kommer jag ha svårt att ge upp tanken om att få lov att bo här. Jag vill bli en "involverare". Att åka färja fyra gånger om dagen är inget som besvärar mig.

Hur är det för gamla här? Anita mår nog otroligt bra här. Jag tror att gamla har en fin gemenskap här. Bo bra - vara i sitt hem, men ändå relativt nära till varandra och till naturen. Det är lättare att se sig själv som en del av historien här än vad det är i en anonym storstad. Här får man se sig i ett sammanhang. Det är nära till lagom stimulans! Jag tror att det kan kännas respektfullt att dö här.

Jag tror att gamla har en fin gemenskap här. Man bor som man gjort tidigare i livet, i sitt hem, nära naturen och få vara nära till det man känner till. Det finns sociala träffar med till exempel symöten, yoga och de årliga kräftsaktiviteterna som jag tror betyder otroligt mycket. Att få vara nära HAVET och få möjligheten att ta sig ner till ett svalkande dopp inger lycka och sinnesro. Att få lämna allt detta: sin plats i detta isolerade men sammanhållna lilla samhälle och sin del i historien för att flytta in i ett opersonligt och anonymt ålderdomshem är nog något få önskar...

Kalvsunds skola: en fördelaktig skola. Det är en lyx att få ha gått i den skolan. I denna skola använde man närmiljön som

undervisningssätt och det var bra. Man lärde sig att tolka sina intryck i förhållande till, eller kanske i, ett sammanhang, som man också förstod. Vi hade faddersystem. Vi fick ansvar för någon liten. Det var utvecklande att få det ansvaret. Det fanns en del negativt också med mobbning periodvis. Nu ser jag det som en viktig erfarenhet som jag har lärt mig av.

